

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla az Albrechtné dr. Fejes Ibolya ügyvéd által képviselt I - V. rendű felpereseknek, a dr. Péterfi Éva jogtanácsos által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. április 13. napján meghozott, 5.P.24.060/2006/23. számú ítélete ellen, az alperes részéről 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben és annyiban változtatja meg, hogy az I. rendű felperesnek járó nem vagyoni kártérítés összegét 925.600 (kilencszázhuszonötezer-hatszáz) forintra és annak 2010. április 2. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatára, az I. rendű felperesnek járó vagyoni kártérítés összegét 3.410.331 (hárommillió-négyszáztízezer-háromszázharmincegy) forintra és kamataira leszállítja. Az alperes elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezését mellőzi, és kimondja, hogy a peres felek az elsőfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik. Az alperest terhelő kereseti illeték összegét 450.000 (négy százötvenezer) forintra leszállítja, és kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg az államnak külön felhívásra 450.000 (négy százötvenezer) forint feljegyzett kereseti illetéket. Kötelezi a felpereseket és az alperest, hogy fizessenek meg az államnak felhívásra külön-külön 312.948 - 312.948 (háromszáztizenkétezer-kilencszáznegyvennyolc - háromszáztizenkétezer-kilencszáznegyvennyolc) forint állam által előlegezett költséget. Az elsőfokú bíróság ítéletének az alperes által teljesített 7.500.000 (hétmillió-ötszázezer) forint elszámolására vonatkozó rendelkezését mellőzi. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az alperes a felpereseknek megítélt kártérítés után az elsőfokú bíróság által megállapított időpontoktól a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat megfizetésére köteles.

A Fővárosi Ítéltábla kötelezi az I. rendű felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 61.000 (hatvanegyezer) forint másodfokú részperköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 45.000 (negyvenötezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Megállapítja, hogy az alperes 34.600 (harmincnégyezer-hatszáz) forint fellebbezési eljárási illeték visszatérítését kérheti az adóhatóságtól.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Dr. Sz. T. - az I. rendű felperes férje, a II. és III. rendű felperesek édesapja - személygépkocsi vezetőjeként 2005. október 5-én véletlenül szenvedett közlekedési balesetet. A balesetet okozó gépjármű felelősségbiztosítója az alperes jogelődje volt. **Dr. Sz. T.** a balesetben elszenvedett sérülései következtében a kórházba szállítását követően, 2005. december 17-én elhunyt.

A felperesek **dr. Sz. T.** halála miatt bekövetkezett vagyoni és nem vagyoni káraik megtérítése iránt terjesztettek elő keresetet. A keresetlevélben megjelölt különböző jogcímenek egyösszegű vagyoni kártérítésre, lejárt és jövőben esedékessé váló járadékok megfizetésére, valamint nem vagyoni kártérítésre tartottak igényt. Követelésük kiterjedt a kártérítés után járó törvényes mértékű késedelmi kamat és a perrel felmerült költségeik megfizetésére is.

Az alperes az ellenkérelmében elismerte a helytállási és térítési kötelezettségét, valamint a károkozó teljes felelősségét a baleset bekövetkezéséért. Tételesen és összességében is vitássá tette azonban a felperesek követelésének összegét, valamint az egyes károk felmerülését és mértékét.

Az elsőfokú bíróság a kijavított ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 3.862.321 forint vagyoni kártérítést és ennek 2008. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, 266.739 forint keresetveszteséget és ennek 2005. november 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, 6.500.000 forint nem vagyoni kártérítést és ennek 2005. október 17. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, továbbá 2010. május 1-jétől havonta 37.500 forint járadékot. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. és III. rendű felpereseknek személyenként 7.136.385 forint tartáspótló járadékot és ennek 2008. január 1-jétől a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, 2010. május 1-jétől a felsőfokú tanulmányaik befejezéséig, a II. rendű felperes esetében legkésőbb 2013. december 21-ig, a III. rendű felperes esetében legkésőbb 2015. december 7-ig terjedő időre havonta 138.185 forint tartáspótló járadékot, személyenként 4.000.000 forint nem vagyoni kártérítést és utána 2005. október 17-

től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot. A pert a IV. és V. rendű felperesek vonatkozásában megszüntette. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az alperest kötelezte 1.600.000 forint + áfa perköltség, valamint 900.000 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére. A járadék tekintetében az ítéletet előzetesen végrehajthatónak nyilvánította. Megállapította, hogy a teljesítés során az alperes által a per ideje alatt kifizetett 7.500.000 forintot a bíróság által megállapított nem vagyoni kártérítésre és annak késedelmi kamataira kell elszámolni. Ítéletének indokolásában úgy foglalt állást, hogy az alperes jogelődje a Ptk. 345. § (1) bekezdése és 355. §-a, valamint a 190/2004. (VI. 8.) Korm. rendelet alapján köteles a felperesek kárait megtéríteni. Az I. rendű felperes részére baleseti ruhakár jogcímén 91.900, figyelmességi csomag költségeként 8.000, temetéssel felmerült költségként 10.000, eltemetett ruházat költségeként 29.990, gyászruha költségeként 76.796, telefon többletköltségként 13.387, halotti tor költségeként 30.000, ügyintézással felmerült útiköltségként 8.720 forint megfizetésére kötelezte az alperest. Gyógyszerszármazékok költségként 189.000 forint lejárt, és havonta 3.500 forint folyamatos járadékot állapított meg az I. rendű felperes javára. Az I. rendű felperes tartáspótló- és rezsiköltséget pótló járadék iránti követeléseit megalapozatlannak ítélte meg, és azokat elutasította. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a kórházba vásárolt ingóságok nem semmisültek meg, ezért értékük megtérítése fele részben indokolt. Erre figyelemmel ezen a jogcímen 23.680 forint megfizetésére kötelezte az alperest. Tényként állapította meg, hogy a felperesek 13 napig taxival látogatták dr. Sz. T.-t, és ezzel 26.000 forint költségük merült fel. Megállapította azt is, hogy a IV. rendű felperes - dr. Sz. T. testvére - szállította autóval a kórházba édesapjukat, és ezzel 28.990 forint költsége keletkezett. A látogatásra fordított összesen 54.990 forint útiköltségből az alperes megtérített 32.252 forintot, ezért az I. rendű felperes további 22.742 forintot tarthat igényt. Az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az I. rendű felperes temetőlátogatással és sírgondozással felmerült útiköltségének megtérítése indokolt. Ezen a jogcímen 162.000 forint lejárt, és havonta 3.000 forint folyamatos járadék megfizetésére kötelezte az alperest. A síremlék állításával felmerült 626.400 forint megtérítése iránti követelést a csatolt számla alapján ítélte megalapozottnak. A perben kihallgatott tanúk vallomásából az elsőfokú bíróság megállapította, hogy dr. Sz. T. életében kivette a részét a háztartási munkákból. A halála miatt kiesett háztartási munkájának értékét mérlegeléssel havonta 10.000 forintban határozta meg. Ennek alapján 550.000 forint lejárt, és havonta 10.000 forint folyamatos járadék megfizetésére kötelezte az alperest. Az első fokú bíróság a tanúvallomások alapján tényként állapította meg azt is, hogy dr. Sz. T. a ház körüli és kerti munkákat is ellátta valamennyi családi ingatlan vonatkozásában. A halála miatt kiesett ház körüli és kerti munkák értékét a beszerzett mezőgazdasági szakértői vélemény alapján a 2006., 2007., 2008. és 2009. évekre összesen 1.004.700 forintban állapította meg, amiből az alperes 155.894 forintot teljesített. Erre figyelemmel az alperest 848.806 forint lejárt, és havonta 21.000 forint folyamatos járadék megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az I. rendű felperes ügyvédi munkájának ellátásához a személygépkocsi használata elengedhetetlen. Tekintettel arra, hogy a családi autó a balesetben totálkáros lett, indokolt volt a bérautó igénybe vétele két hónap időtartamra. Ennek költségét napi 11.000 forintban elfogadta, és ezen a jogcímen az alperest 671.000 forint

megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy **dr. Sz. T.** halála következtében a felpereseknek az Alkotmány 70/B. §-ában védett ép és egységes családban való éléshez fűződő joga sérült. **Dr. Sz. T.** halála miatt a felperesek életminősége hátrányosan változott meg. A szerzett orvosszakértői vélemény alapján megállapította, hogy az I. rendű felperes a férje elvesztése miatti fájdalmat nem tudja feldolgozni, azt magába zárja. Az I. rendű felperesnél gyógykezelésre szoruló pszichés betegség alakult ki, ami tartós egészségromlást és 40 % mértékű munkaképesség csökkenést eredményezett. Emiatt az I. rendű felperes a munkáját csak ereje megfeszítésével tudja ellátni. Az elsőfokú bíróság a mérlegelés körébe vonta azt is, hogy férje halála miatt egyedül az I. rendű felperesre hárulnak a családfenntartással és a gyermekek nevelésével járó terhek. Mindezek alapján úgy foglalt állást, hogy az I. rendű felperest ért személyi hátrányok kiküszöbölésére 6.500.000 forint nem vagyoni kártérítés alkalmas. Az elsőfokú bíróság a II. és III. rendű felperesek tartáspótló járadék iránti igényét megalapozottnak találta, annak összegét a perben szerzett könyvszakértői vélemény alapján állapította meg. A II. és III. rendű felpereseket ért nem vagyoni károk kiküszöböléséhez személyenként 4.000.000 - 4.000.000 forint nem vagyoni kártérítést ítélt alkalmasnak.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében az I. rendű felperes egyösszegű kártérítését 2.496.999 forintra, havi járadékának összegét 17.400 forintra kérte leszállítani. Fellebbezésében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a kórházba vásárolt ingóságok költségét teljes mértékben elfogadta. Kifejtette, hogy az ingóságok egy részének megvásárlása a baleset bekövetkezése nélkül is szükséges lett volna. Ezért az I. rendű felperes követelését csak a pizsamák, a köntös és a papucs költségének fele tekintetében, 12.850 forint erejéig tartotta megalapozottnak. Az alperes hivatkozott arra, hogy a látogatás útiköltségeként megítélt összeg eltúlzott. Előadta, hogy a felperesek helyben laktak, összesen legfeljebb 60-70 km-t tettek meg a látogatásaik alkalmával. Erre figyelemmel az útiköltség megtérítése iránti követelést 1.752 forintban ismerte el. Az alperes okfejtése szerint az I. rendű felperes az átlagos színvonalú síremlék költségét háríthatja át az alperesre. Ennek összegét 300.000 forintban jelölte meg. A bérautó költségével kapcsolatban előadta, hogy egy alsó- közép kategóriás személygépkocsi bérleti díja naponta 5-6.000 forint. Ezért az elsőfokú bíróság által a bérautó költségként megállapított összeg eltúlzott. Hivatkozott arra, hogy az I. rendű felperes nem bizonyította a gépkocsi bérletéből származó költségeinek a felmerülését. Minderre figyelemmel, 40 nap időtartamra mindösszesen 240.000 forint erejéig ismerte el az I. rendű felperes követelését. Az alperes a kiesett háztartási munkák értékével kapcsolatban azzal érvelt, hogy az I. rendű felperes csak a nehéz munkákban szorul segítségre. Ilyen munkák ritkábban, havonta legfeljebb 6-8 óra időtartamban merülnek fel, ezért az I. rendű felperes követelése havonta 8.000 forint erejéig megalapozott. Az alperes fellebbezési érvelése szerint életszerűtlen az, hogy a ház körüli és a kerti munkákat kizárólag az elhunyt végezte. Kifogásolta, hogy a szakértő ezt a körülményt nem vette figyelembe, és a munkák értékének megállapításánál nem volt tekintettel a vidéki és a budapesti árak közötti különbségre sem. Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított kellő jelentőséget annak, hogy a

megörökölt ingatlanok rendben tartása tulajdonosként részben a II. és a III. r. felperesek kötelezettsége. Mindezek alapján a járadék összegét havonta 5.900 forintban kérte megállapítani. Az alperes hivatkozott arra, hogy kárként csak a temetés és a sírkőállítás egyszeri költségei érvényesíthetők. A sír látogatásával és gondozásával járó költségek nem vonhatók a Ptk. 358. § (1) bekezdésének hatálya alá, az ilyen költségek pótlására járadék formájában nincs jogi lehetőség. Álláspontja szerint a jogalap fennállása esetén is legfeljebb egy évig lenne indokolt a költségek pótlása.

Az I. rendű felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet fellebbezéssel támadott rendelkezéseinek helybenhagyására irányult.

Az I. rendű felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő. Ebben az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, nem vagyoni kártérítésének 8.000.000 forintra történő felemelését kérte. Új tényként hivatkozott arra, hogy egészségi állapota miatt műtétre szorul, azonban azt egyéb teendői miatt nem tudja vállalni.

Az alperes fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének a kórházba vásárolt ingóságok, a kórházi látogatás, a sírlátogatás, a síremlék, a kiesett háztartási-, ház körüli- és kerti munka, valamint a bérelt gépkocsi költségével kapcsolatos marasztaló rendelkezéseit támadta. Az I. rendű felperes csatlakozó fellebbezése kizárólag az ítélet I. rendű felperes nem vagyoni kártérítés iránti követelését elutasító rendelkezése ellen irányult. Az ítélet egyéb rendelkezései fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján első fokon jogerőre emelkedtek. Emiatt a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét kizárólag a fellebbezéssel és a csatlakozó fellebbezéssel támadott rendelkezések tekintetében vizsgálta felül.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az alperes fellebbezése részben megalapozott, míg az I. rendű felperes csatlakozó fellebbezése megalapozatlan az alábbi okokból:

Kórházba vásárolt ingóságok:

A bírói gyakorlat következetes és egységes abban, hogy a kárért felelős személy a baleset bekövetkezése miatt kényszerűen megvásárolt, de a jövőben még felhasználható ingóságok értékét 50 % arányban köteles megtéríteni. Az alperes az ellenkérelmében nem vitatta az I. rendű felperes által a kórházba vásárolt ingóságok beszerzésével felmerült költségek összegét. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság az ezen a jogcímen az I. rendű felperesnek járó kártérítés összegét helyesen állapította meg, annak mérséklésére a Fővárosi Ítéltábla nem látott lehetőséget.

Kórházi látogatás útiköltsége:

A kórházi látogatással felmerült útiköltséggel kapcsolatban maguk a felperesek nyilatkoztak úgy a személyes előadásukban, hogy az I. rendű felperes viselt 26.000 forint, IV. rendű felperes pedig 28.990 forint költséget. Az I. rendű felperes az

alperessel szemben kizárólag azokat a költségeit jogosult kárként érvényesíteni, amelyeket ő fizetett meg. A felek egyezően adták elő, hogy az alperes ezen a jogcímen 32.252 forintot teljesített az I. rendű felperesnek. Az alperes teljesítésével az I. rendű felperes látogatási költségként felmerült kára megtérült. Az alperes az I. rendű felperes igényét 1.752 forint erejéig elismerte. Az ítéltábla az alperes elismerésére tekintettel mérsékelte az alperes marasztalását erre az összegre.

Síremlék költsége:

A perben kihallgatott tanúk vallomásából és a beszerzett könyvszakértői véleményből az állapítható meg, hogy **Dr. Sz. T.** közismert és megbecsült ügyvéd volt. Az átlagosnál magasabb életszínvonalon élt, és az átlagosnál magasabb életszínvonalat biztosított családtagjai számára is. A felpereseknek, mint az elhunyt közeli hozzátartozóinak méltányolható igénye és törekvése, hogy az elhunytnek olyan színvonalú síremléket állítsanak, ami méltón kifejezi a családjában, a hivatásában és a tágabb közösségben betöltött szerepét. Az elhunyt tágabb rokonságának és ismerőseinek pedig az I. rendű felperessel szemben méltánylást érdemlő, a társadalomban elfogadott elvárása az ilyen színvonalú síremlék készítése. Az I. rendű felperes olyan színvonalú és minőségű síremléket állíttatott elhunyt férjének, ami kifejezi a családtagok iránta érzett szeretetét és megbecsülését, továbbá megfelel az I. rendű felperessel szemben támasztott elvárásoknak is. A síremlék az egyik eszköze annak, hogy a túlélő családtagok, a barátok és az ismerősök a kegyeletüket méltóságteljes módon tudják leróni az elhunyt előtt. Ezért jelentőséget kell tulajdonítani annak is, hogy **Dr. Sz. T.** 45 éves korában vesztette életét. Az életkorához képest korai halála miatt a síremléknek az idősebb korokban meghalt emberekhez képest lényegesen hosszabb ideig kell szolgálnia a kegyeleti méltó kifejezését és a kegyeleti jog gyakorlását. Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az I. rendű felperes által a síremlék állítására fordított költség nem tekinthető eltúlzottnak, az alperes köteles annak teljes összegét megtéríteni.

Gépkocsi bérlésének költsége:

Az I. rendű felperes a bérautó bérleti díjának felmerülését és összegét bérleti szerződéssel kívánta bizonyítani. A bérleti szerződés önmagában a bérleti díj kifizetésének, ezáltal a kár felmerülésének a bizonyítására nem alkalmas. Az I. rendű felperes sem okiratokkal, sem más egyéb módon nem bizonyította a perben azt, hogy az autó bérleti díját megfizette. Nem bizonyította azt sem, hogy ezzel milyen összegű költsége merült fel. Emiatt az ítéltábla az alperes marasztalására csak az alperes által elismert 240.000 forint erejéig látott lehetőséget.

Sírlátogatás költsége:

A Ptk. 355. § (3) bekezdése szerint kártérítésként járadékot is meg lehet állapítani. Rendszerint járadékot kell megállapítani akkor, ha a kártérítés a károsultnak vagy

vele szemben tartásra jogosult hozzátartozójának tartását, illetőleg tartásának kiegészítését hivatott szolgálni.

Ennek a rendelkezésnek az értelmezéséből az a következtetés vonható le, hogy járadék megállapítására nem kizárólag tartás pótlása vagy kiegészítése céljából van lehetőség. Más célt szolgáló járadék például a keresetet (jövedelmet) pótló járadék [(Ptk. 356. § (1) bekezdése)]. Járadék megállapításának van helye abban az esetben is, ha a kár abból keletkezik, hogy a károsultnak a károkozó magatartással okozati összefüggésben rendszeresen, időszakonként visszatérően költsége merül fel.

A kegyeleti jog gyakorlásához, az elhunyt hozzátartozó emlékének megőrzéséhez hozzátartozik a méltó eltemettetésen és a méltó síremlék állításán kívül a sírhely és a síremlék látogatása, rendben tartása is.

Az I. rendű felperesnek azzal, hogy balesetben meghalt férjének emlékét ápolja, sírját rendszeresen látogatja, gondozza és rendben tartja, rendszeresen időszakonként visszatérően útiköltsége merül fel. Ezeknek a költségeknek a felmerülése okozati összefüggésben áll a károkozó magatartással, ezért a költségek megtérítése iránti követelés jogalapja fennáll.

A Pp. 206. § (3) bekezdése kimondja, hogy a bíróság a kártérítés vagy egyéb követelés összegét ha a szakértői vélemény vagy más bizonyíték alapján meg nem állapítható, a per összes körülményeinek mérlegelésével belátása szerint határozza meg.

Az elsőfokú bíróság a jogszabálynak megfelelő okszerű mérlegelés alapján határozta meg a temetőlátogatás és sírgondozás útiköltségének havonkénti összegét, ezért annak csökkentését az ítéletábla nem találta indokoltnak.

Kiesett háztartási-, ház körüli- és kerti munka költsége:

Az I. rendű felperes tanúvallomásokkal bizonyította azt, hogy **dr. Sz. T.** életében részt vett a háztartási munkákban, illetve ellátta a ház körüli- és a kerti munkákat. **Dr. Sz. T.** halála miatt a korábban végzett munkája kiesett. Ennek következtében ezeket a munkákat magának az I. rendű felperesnek kell ellátnia, vagy ezek pótlására kisegítőt kell igénybe vennie.

A bírói gyakorlat következetes és egységes abban, hogy a balesetben megsérült vagy meghalt személy hozzátartozója nem köteles a balesetet szenvedett személy kieső munkáját ellenérték nélkül maga ellátni, és ilyen módon a kárért felelős személy kötelezettségét enyhíteni, a károk egy részének viselése alól mentesíteni. Ezért a költségpótló járadék iránti követelés jogalapja fennáll.

A háztartási munkák értékét az elsőfokú bíróság a jogszabálynak megfelelő és okszerű mérlegeléssel állapította meg. Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított összeg nem eltúlzott, annak csökkentése nem indokolt.

A ház körüli- és kerti munkák ellenértékét az elsőfokú bíróság szintén helyesen állapította meg az aggálytalan mezőgazdasági szakértői vélemény alapján.

Nem vagyoni kártérítés:

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az I. rendű felperes nem vagyoni kártérítés iránti követelésének elbírálása szempontjából jelentős tényeket és egyéb körülményeket. A tényállásból helyes jogi következtetést vont le az I. rendű felperest ért nem vagyoni károk bekövetkezésére, azok jellegére és mértékére vonatkozóan. Az elsőfokú bíróság a jogszabálynak megfelelő okszerű mérlegeléssel állapította meg az I. rendű felperes nem vagyoni kárainak kiegyenlítéséhez szükséges kártérítés összegét is. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság nem vagyoni kártérítéssel kapcsolatos döntésével maradéktalanul egyetért, ebben a körben csupán utal az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokaira.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította az alperes által teljesített 7.500.000 forint elszámolásának a módját. A keresettel érvényesített követelésnek az alperes által teljesített részét az elsőfokú bíróság köteles elszámolni, elsősorban a Ptk. 293. §-ában foglaltak szerint, illetve ha a felperes ettől eltérően rendelkezik, vagy a peres felek ezt egyezően kérik, akkor ennek megfelelően. Az elsőfokú bíróság a 7.500.000 forint elszámolását elmulasztotta, ezért az ítéltábla azt a felek nyilatkozatára tekintettel az I. rendű felperesnek járó nem vagyoni kártérítés tőkeösszegére és az azután járó késedelmi kamatokra számolta el. Az elszámolás eredményeként szállította le az I. rendű felperesnek járó nem vagyoni kártérítés összegét 925.600 forint tőkére és utána 2010. április 2. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatra.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a peres felek pernyertességéhez-pervesztességéhez igazodóan rendelkezett az első fokú perköltség és a feljegyzett kereseti illeték viseléséről. A pernyertesség-pervesztesség arányának megállapítása során az alperes által a keresetlevél benyújtását követően teljesített összeget a felperes javára vette figyelembe.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta. Az I. rendű felperest a Pp. 239. §-a szerint alkalmazott Pp. 81. § (1) bekezdése alapján kötelezte másodfokú részperköltség megfizetésére. A feljegyzett fellebbezési eljárási illeték viseléséről az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2011. március 25.

. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke, Dr. Lente Sándor s.k. előadó bíró, Dr. Pullai Ágnes s.k. bíró